

βγ

ΤΑΚ

ΤΑΚΡΙΡΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΩΝ

ΚΑΙ

ΚΑΚΩΣΕΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

3906

1911

AKAΔHMIA

AΘHNAN

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΚΩΣΕΩΝ

Ἐξοχώτατε,

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑπέβαλε τῇ Ὑμ. Ἐξοχώτῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 214 καὶ ἡμερομ. 9 Μαΐου 1011 (327) τακρίριον τὰ αἰτήματα αὐτοῦ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ζήτημα. Ἐδύλωσε δ' ἐν αὐτῷ τὸ ἄχθος καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένην ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πολιτικὴν.

Παρ' ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Κράτος, ἥτις διέπνεε τὸ τακρίριον ἐκεῖνο, ἡ Κυβέρνησις βραδύνει νὰ ἀπαντήσῃ.

Παρὰ ταῦτα, ἐπετάθησαν τὰ διάφορα γεγονότα τὰ διασαλεύοντα τὸ ὅλον προνομιακὸν ἡμῶν καθεστῶς, εἰς ἐπίμετρον δὲ καὶ πρὸς κορύφωσιν τοῦ ἄχθους καὶ τῆς ἀγωνίας τῶν χριστιανῶν, ἐπλέονασαν οἱ κατὰ τούτων κακοπραγίαι τόσοσιν ἐν Ρωμυλία ὅσον καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Καὶ ὅσα μὲν τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ

συντάγματος ἐγένοντο, ἐγκαίρως ἐγνωστοποίησε καὶ ἴδια διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 276 καὶ ὑπὸ ἡμερομ. 7 αὐγούστου 324 1909 μαζβατᾶ τῶν Δύο Σωμάτων.

Σήμερον ὑποβάλλει τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι τὰ κατωτέρω καὶ δὴ τὰ πρὸ ὀλίγων μόνον μνηῶν γενόμενα καὶ ἐπισήμως γνωστοποιηθέντα τῷ Πατριαρχεῖῳ.

Καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων γεγονότων ἐγνωστοποιῦντο ἐκάστοτε τῇ σιβ. Κυβερνήσει· αἱ συστηματικαὶ ὅμως διαψεύσεις τῶν ἐνεχομένων, ἢ ἀτιμωρησίαν ἢ ἐπίμονος ἐπανάληψις τῶν τοιούτων γεγονότων καὶ ἢ προϊούσα αὐτῶν ἐπικίνδυνος ἐξάπλωσις ἀναγκάζουσι τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἀναγράψῃ ταῦτα οἶονεὶ ἐκ καταλόγῳ, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὁποίων θὰ ἀντιληφθῆ ἢ Ὑμ. Ἐξοχότης ὅτι δὲν πρόκειται πλέον περὶ τυχαίων καὶ ἐπὶ μέρους γεγονότων.

Τὰ πλεῖστα τούτων διεπράχθησαν καὶ διαπράττονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας· τοῦτο δὲ κινεῖ εἰς μίμησιν τὸν ἀπλοῦν ὄχλον, ὅστις ἐρεθιζόμενος μάλιστα ὑπὸ ποικιλωνύμων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, εἶναι πλέον ἢ πιθανὸν ὅτι θὰ προβῆ εἰς ἔτι χεῖρονα καὶ θὰ δημιουργηθῆ οὕτω κατάστασις ἀπελπιστικὴ διὰ τοὺς χριστιανοὺς, ἐπικίνδυνος δὲ εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος.

(15 μετζεπ 327) 28 ἰουνίου 1911

Κατὰ νοέμβριον 1910 ἀπάγεται ἐν Ἰσβόρφ τῆς ἐπαρχίας Ρασκοπρεσρένης ὑπὸ τοῦ Ρώμας Νέκητος, ἐπιπεσόντος μετὰ 4 ἐνόπλων κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἢ Μήτρα Μίλκου Μήτροβιτς καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἐκβιάζεται εἰς ἐξισλάμισιν, χωρὶς νὰ εἰ

πιτραπή ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἢ μετὰ τῶν γονέων αὐτῆς συνομιλία.

Ταῦτοχρόνως ἐν Σέρραις παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἀρχιερ. ἐπιτρόπου ἐξισλαμίζεται ἄνευ τῆς παρ' αὐτοῦ νεομισμένης προκατηχήσεως, ἢ ἐκ Καμένης ἐκ Μελενίκου δεκαπενταέτις ἔγγαμος Εὐαγγελία καὶ τοῦτο μὴ καὶ αὐτὴ ἀκολουθήσῃ τῷ παραδείγματι τῆς πρὸ μηνὸς εἰς τὸ αὐτὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρουσιασθείσης Στυλιαίης Χρήστου **ἔνδεκα ἐτῶν**, ἣτις μόλις ἰδοῦσα τὸν ἀρχιερατ. ἐπίτροπον καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῆς, ἀνέκτησε θάρρος καὶ ἔπescen εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων τῆς.

Ταῦτοχρόνως ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας ἀπάγεται ἡ κόρη Εὐρυδίκη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Κατὰ 10]βριον 1910 ὁ εἰσπράκτωρ Ἴζμὲτ Ζαῖν ἐν Γοράζδεβιτς τῆς ἐπαρχ. Ρασκοπρεσρένης ἀπαντῶν εἰς τοὺς περιφόβους, ὡς ἐκ τῶν κατ' αὐτῶν σκληρῶν μέτρων, χριστιανοὺς, ἐδήλωσεν ἀφελέστατα ὅτι ὁ μόνος τρόπος τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν πιέσεων καὶ τοῦ διωγμοῦ εἶνε νὰ ἐξισλαμισθῶσι.

Ταῦτοχρόνως ἀποστέλλεται ἐκ Γανοχώρων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐξισλάμισιν ὁ φρενοβλαβῆς Θεόδωρος ἐξ Ἰντζέκροῖ τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ταῦτοχρόνως πτωχὴ γυνὴ ἐκ Καρδαμήλων τῆς Χίου Μαριγὼ τοῦνομα, μήτηρ τριῶν τέκνων, χάριν τοῦ ἄρτου τῶν ὁποίων ὑπηρετεῖ εἰς μουσουλμανικὰς οἰκογενείας, παραπειθομένη ἐξισλαμίζεται, **κρατοῦνται δὲ παρανόμως καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα αὐτῆς.**

Κατὰ ἀπρίλιον 1911 ἐν Χασάν κίοι τοῦ Καϊ-
λαρίου τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ καϊμακάμης προσ-
καλεῖ τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου, χωρὶς νὰ ἔχη εἶδη-
σὶν τινα ἢ Μητρόπολις, καὶ ἐκβιάζει αὐτὸν νὰ ὑπο-
γράψῃ ὅτι ἤκουσε τὰς καταθέσεις κόρης χριστιανῆς
ἐλθούσης δῆθεν ἐκ Σμύρνης καὶ θελούσης νὰ ἐξισλα-
μισθῇ, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς διαμαρτύρεται ὅτι ἡ παρουσια-
σθεῖσα κόρη δὲν ἦτο χριστιανή, ἀλλὰ μουσουλμανὶς
δέκα ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ἀγνοοῦσα τὴν ἑλληνικὴν. Τοῦτο
καὶ πράγματι ἐξηκριβώθη κατόπιν, καθόσον ἐγνώ-
σθη θετικῶς ὅτι προῦκειτο περὶ τῆς 12ετοῦς Θεοδώ-
ρας, ἣν ἐκ Σμύρνης παραπλανήσας ἀπήγαγεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἐν Καγζαλὰρ Παϊράμ τσαούση καὶ ἐπειδὴ ἡ πα-
ρουσία θὰ ἐμαρτύρει τὸ ἀνήλικον αὐτῆς, ἐπενοήθη τὸ
ἀνωτέρω μέσον πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἱερέως.

Ἐν Μιχαλισίῳ τῆς ἐπαρχίας Νικαίας ἡ Κυρια-
κὴ Χρήστου, μῆπω συμπληρώσασα τὸ 15 ἔτος τῆς
ἡλικίας αὐτῆς, ἐξισλαμίζεται ἄνευ τῶν νενομισμένων
διατυπώσεων, ὀδηγεῖται δὲ ὑπὸ πάντων τῶν κυβερ-
νητικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν χωροφυλάκων **ἐπιδει-
κτικῶς** εἰς τὸν οἶκον τοῦ παραπλανήσαντος αὐτῆν.

Κατὰ μᾶϊον 1911 ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς
ἐν Γκλόρδες Ἄριφ ἐφέντης ἀπάγει τὴν σύζυγον τοῦ
Νικολάου Διαμαντίδου εἰς Μαγνησίαν, ὅπου βία ἐπι-
διώκει τὴν ἐξισλάμισιν αὐτῆς.

Ταῦτοχρόνως ἐν Οἰνῳ ἐξισλαμίζεται βία κόρη
12ἑτίς ἄνευ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων.

Ἐπίσης ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἐξισλαμίζεται ἡ 16ῆ
τις ἐκ Βερατίου Τζίκα Ἀναστασίου, ὑπηρετοῦσα ἐκ

μικρὰς ἡλικίας εἰς μουσουλμανικὴν οἰκογένειαν, χω-
ρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔνστασις τοῦ ἀρχιερατικοῦ
ἐπιτρόπου πρὸς τέλεσιν τῶν νενομισμένων.

Ἐπίσης κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐν
Βαϊπούρτ τῆς Ἐρζεροῦμ μουσουλμάνοι προέβησαν
εἰς τὴν ἐξισλάμισιν τῆς ἐννεαετοῦς φρενοβλαβοῦς
Εὔας, προτίθενται δ' ἐπίσης δύο ἄλλας γυναῖκας νὰ
νυμφεύσωσι μετὰ μουσουλμάνου.

Κατὰ μάλιστα ὁ στρατιωτικὸς φαρμακοποιὸς τοῦ
21 μεταγωγικοῦ τάγματος Ὀσμὰν ἐφέντης μετατε-
θεῖς ἐξ Ὀρτάκιοῦ τῆς Θρίκης εἰς 40 Ἐκκλησίας, ἀ-
πήγαγε καὶ τὴν δεκατετραετῆ Ζωῖτσαν Κωνσταντίνου
πρὸς ἐξισλάμισιν.

Κατὰ 8)βριον 1910 ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ
μεταβὰς εἰς Τότορτσι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν, ἐβίαζε
τοὺς χριστιανοὺς δι' ἀνηκούστων κακώσεων καὶ دار-
μῶν νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἐθνισμὸν των καὶ νὰ λέγωσιν
ὅτι δὲν εἶναι Ἕλληνες.

Ὁ τσαοῦσης Βερτεκοπίου Βοδενῶν ἐξεβίαζε τοὺς
χριστιανοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἐθνισμὸν των.

Ὁ μονδῖρης Βαρακλῆ Δζουμαγιάς διὰ διαφόρων
ἀπατηλῶν μέσων καὶ δι' ὑποσχέσεως 10λίρου μη-
νιαίας ἀμοιβῆς προσεπάθησε κατὰ φεβρουάριον 1911
νὰ πείσῃ τὸν Δημήτριον Νούση Ρότσκαν νὰ διαιρέ-
σῃ τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα, λαμβάνων τὴν πρωτο-
βουλίαν ἰδρύσεως ἄλλης ἐθνικῆς κοινότητος.

Ἐν Λειβαδίτῃ τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν χωρο-
φύλακες συλλαβόντες τὸν 60ετῆ Γεώργιον Δόσποραν

διὰ ραπισμάτων καὶ διὰ ραβδισμῶν ἐβίαζον νὰ ἀποσίρῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκοτροφείου κηρύττων ὅτι δὲν εἶνε Ἕλλην, μόλις δ' ἀπηλλάγη δούς ἐγγύησιν· αὐτὸς δὲ οὗτος μετὰ τοῦ συνεγχωρίου τοῦ Νικολάου Τζάτζου καὶ τοῦ ἐξ Ὀσάνης Στοῦτου Τσοπλάνου, διότι πρὸ διετίας ἐτόλμησαν νὰ κηρύξωσι παρρησίᾳ ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ Γευγελῆς ὅτι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὀρθόδοξον Μητρόπολιν Μογλενῶν, ἐφυλακίσθησαν. Εἰς φρικτὰ βασανιστήρια ὑπεβλήθησαν καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐκ Τσαρναρέκας τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν μαθητοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκοτροφείου Ἰωάννου Μπέτου, ὅπως ἀποσύρωσι τοῦτον ἐξ αὐτοῦ.

Ἐσαύτως τῇ 26 μαΐου 1911 οἱ πρόκριτοι τῶν χωρίων Ποζτόβου, Σάτρου καὶ Λοπόβου τῆς περιφέρειας Μελενίκου προσκληθέντες ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ἀρχῶν, μετὰ βάνανσον ἐξύβρισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους (ὀνομασθέντος ἀτίμου καὶ βρωμεροῦ) καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς Μελενίκου Χασὰν ἐφέντη, ἠπειλήθησαν διὰ θανάτου καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συγχωρικοί των, ἐὰν ἐξακολουθήσωσι νὰ ὀνομάζωσιν ἑαυτοὺς Ἕλληνας.

Ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης κατὰ 9]βριον 1910 ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος στρατὸς πολλαχῶς ἐβεβήλωσε τὸν ἐκεῖ ἀρχαῖον ναὸν τῶν ἁγ. Ἀποστόλων. Τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας γνωστοποιήσαντος τοῦτο εἰς τὴν διοίκησιν Παιδεστοῦ, οἱ στρατιῶται ἐπανελθόντες συνέτριψαν καὶ κατέσκαψαν τὴν τε ἱερὰν πρόθε-

σιν καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἅτινα αἰῶνες ὅλοι ἐσε
βάσθησαν.

Κατὰ μᾶϊον 1911 οἱ ἐκ τοῦ συλλαλητηρίου Κα
τερίνης ἐπιστρέφοντες βόσνιοι μετανάσται, διερχόμε
νοι διὰ τοῦ χωρίου Ἀγιάνη, ἔθραυσαν θύρας καὶ πα
ράθυρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου, ἀφή
ρσαν πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε πολύτιμον εἰς ἱερὰ ἄμφια καὶ
σκευὴ μέχρι καὶ τοῦ κατασαρκίου τῆς ἁγ. Τραπέζης
καὶ, τεμαχίσαντες, ἔρριψαν χαμαὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας
καὶ τὰς κανδήλας καὶ ἐν γένει κατέστρεψαν πάντα
τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ εὕρισκόμενα ἱερὰ ἀντικεί
μενα.

Ἐν Μουδανίοις τῆς ἐπαρχίας Προύσης κατὰ τὴν
24 μαΐου ἐ. ἔ. μωαμεθανοὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσα
πνῆ εἰσελθόντες εἰς τὸ παρακείμενον ἱερὸν ἁγίασμα
τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος κατέρριψαν τὴν ἐν αὐτῷ ἄρ
χαίαν ἱερὰν εἰκόνα καὶ ἐξώρυξαν διὰ μαχαίρας τὸν
ἓνα ὀφθαλμὸν ταύτης.

Ὁ παρὰ τὸ χωρίον Ἡράκλεια τῆς Κεσσάνης
κατεσκευασμένος στρατὸς, συμποσούμενος εἰς 500
περίπου, τρομοκρατεῖ τὸν τόπον, νύκτα καὶ ἡμέραν
περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἄν
δρες καὶ γυναῖκες ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὰς
ἐργασίας αὐτῶν· ὁ δὲ κὸλ ἀγασῆ Σαμῆ βέης περιερ
χόμενος τὰ καφενεῖα, ὑβρίζει ἀναφανδὸν τὸν Οἴκου
μενικὸν Πατριάρχην καὶ τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον.

Ἐν Φλωρίνῃ κατὰ φεβρουάριον ἐ. ἔ. οἱ καϊμα
κάμαι Βεστράν καὶ Σούροβιτς χαιρετισθέντες ὑπὸ τοῦ

μητροπολίτου Μογλενῶν δὲν ἀνταπέδωκαν τὸν χαι
ρετισμὸν· ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐξέφρασε λύπην ἐπὶ τοῦ
τω, ὁ μουδύρης Σούροβιτς ἐπετέθη σκαιῶς κατ' αὐτοῦ
καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπιτεθῆ καὶ διὰ τοῦ καθίσματος,
ὄπερ ἔλαβεν εἰς χεῖρας, ἔὰν οἱ παρατυχόντες δὲν ἀνε-
χαίτιζον αὐτόν.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἑρακλείας ὁ ἐκατόνταρχος Μαλ-
γάρων Ζιᾶ κατὰ φεβρουάριον ὡσαύτως, συλλαβὼν
τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου Καρατζᾶ Χαλῆλ παπᾶ Ἠλίαν,
ἀπέστειλε σιδηροδέσμιον τῇ συνοδείᾳ δύο χωροφυ-
λάκων εἰς Ραιδεστόν, ἐπὶ καταγγελίᾳ δῆθεν ὅτι ἔκλε-
ψεν ἓνα χοῖρον ἐκ τοῦ ἀμπαρίου τῆς Κυβερνήσεως·
προφανῶς ὁμως πρὸς ἐκδίκησιν καὶ κορεσμὸν πάθους
διὰ προλαβοῦσαν κατ' αὐτοῦ καταγγελίαν τοῦ ἱερέως
τούτου καὶ τῶν χριστιανῶν, ἕνεκα ὕβρεως κατὰ τοῦ
ἡμετέρου ἔθνους, ὄπερ ὠνόμασε «πισ μιλλέτ».

Ἀποφάσει τοῦ στρατοδικείου Μοναστηρίου,
συλλαμβάνεται καὶ μεταφέρεται δέσμιος ἐκ Φλωρί-
νης εἰς τὰς φυλακὰς Μοναστηρίου ὁ ἱερεὺς Ἀθανά-
σιος, ὅστις καὶ ἀπολύεται καταδειχθεὶς ἀθῶως συνε-
πείᾳ ἐνστάσεων τοῦ μητροπολίτου.

Ὁ καϊμακάμης Οὐζοῦν κλοπρὸν Νουσρέτ βέης
κατὰ τὸν παρελθόντα ἀπρίλιον ἐκ κακοτροπίας καὶ
μισαλλοδοξίας προέβη εἰς κατάσχεσιν τοῦ χρηματι-
κοῦ προϊόντος δίσκου, περιεγομένου κατὰ τὴν ἑορτὴν
τοῦ ἁγ. Σπυριδῶνος ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας καὶ
πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων, χαρακτηρίσας τὸ
πράγμα ὡς διενεργούμενον ὑπὲρ ἀλλοτρίων σκοπῶν,
ὄπερ ὁμως δικαστικῶς ἀπεδείχθη ἀνυπόστατον.

Ὁ αὐτὸς καημακάμης κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ παρελθόντος Μ. Πάσχα δὲν ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον τοῦ ἱερέως εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς μετάδοσιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων εἰς τοὺς φυλακισμένους 40 περίπου χριστιανοὺς, ἐπὶ προφάσει ὅτι ὁ ἱερεὺς ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τούτους ἀνταρτικὰ φρονήματα καὶ ἐπὶ τῷ χαρακτηρισμῷ τῆς θείας κοινωνίας ὡς οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, ὅπερ ἀπαγορεύεται.

Ἐν τῷ χωρίῳ Παλαιοχωρί τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ καῖμακάμης Καγζαλὰρ καὶ ὁ ἐκατόνταρχος τῆς χωροφυλακῆς ἐπισκεφθέντες τὴν ἑλληνικὴν σχολὴν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης συνοδείας καὶ ἀποστείλαντες τὸν διδάσκαλον ἵνα ἐτοιμάσῃ ἐν τῷ οἴκῳ τὰ πρὸς δεξίωσιν αὐτῶν, προέβησαν εἰς ἀσελγεῖς πρὸς τὴν διδασκάλισσαν, 16έτιδα κόρην, προτάσεις.

Ἐν Πρεβέζῃ κατὰ τὰς τελευταίας ἑορτὰς τοῦ Πάσχα αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, προφάσει τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως ἀπὸ τῶν συνήθων πυροβολισμῶν, προέβησαν εἰς μέτρα οὐ μόνον μὴ ἐπιτρέψαντα τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἐλευθέραν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν τελετῶν, ἀλλὰ καὶ ἱκανὰ παρ' ὀλίγον νὰ ἔχωσιν ἀξιοθρηνήτους συνεπείας.

Ἐν Καλύμνῳ ὡσαύτως, τῇ Κυριακῇ τοῦ παρελθόντος Πάσχα, ἀστυνόμοι εἰσελθόντες εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν διέκοψαν τὴν θείαν λειτουργίαν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα ἀπρίλιον, ἐπὶ τῇ βάσει ἀπλῆς καὶ ἀβασίμου κατηγορίας, ἀποκλείεται αὐθαίρετως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁ μητροπολίτης Σμύρνης.

Ἐν Καστορίᾳ κατὰ 10]βριον π. ἔ. ὁ ἐκεῖθεν ὄρμώμενος Σελήμ βέης καταγινόμενος εἰς τροφοδότησιν τοῦ στρατοῦ, κατέλαβεν ἀθαιρέτως τὴν νομὴν τοῦ χωρίου Ζδράλτσης.

Οἱ ὀθωμανοὶ κάτοικοι Χρουπίστης, δυνάμει φερμανίων ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς τὴν ξύλευσιν, προέβησαν εἰς ἐκκοπὴν καὶ δῆωσιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ κήποις τῶν πέριξ χωρίων καρπίμων δένδρων· τὸ δὲ μᾶλλον ζημιωθὲν ἐκ τούτων τυγχάνει ἡ Ἄσπροεκκλησιὰ, οὗ αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 30 χιλιάδας γρόσια. Παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπικυρωθεῖσαν καὶ δικαστικῶς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται τὸ δίκαιον τῶν παραπονουμένων, οἱ μουσουλμάνοι Χρουπίστης ἀπὸ ἔτους ἤδη ἐπανελάβον τὰς ἐπιθέσεις καὶ δρώσεις αὐτῶν προχωρήσαντες ἤδη μέχρι τῶν προθύρων τοῦ εἰρημένου χωρίου μαθηταὶ δὲ καὶ γυναῖκες μεταβάντες εἰς ὕδρευσιν, ὑπέστησαν ἐπίθεσιν. Τῶν παραπόνων τῶν πασχόντων μὴ εἰσακουομένων οὔτε ἐν τῇ μουδιρίᾳ Χρουπίστης, λόγῳ ὅτι ἡ Ἄσπροεκκλησιὰ ὑπάγεται εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ἀνασελίτσης, οὔτε ἐν Ἀνασελίτση, λόγῳ ὅτι οἱ ἀδικοῦντες ὑπάγονται εἰς Χρούπισταν, ὁ μουδιρῆς Χρουπίστης, συνεπεῖα ἀντιστάσεως τῶν γυναικῶν τοῦ χωρίου καὶ ἐκδιώξεως τῶν ἐπιδρομέων, αὐτὸς μὲν καλέσας ἐξύβρισε τὸν ἱερέα, οὐδὲν αὐτοῦ ἱερὸν σεβασθεῖς, ὁ δὲ ὑπολοχαγὸς, ὁ καλούμενος Χαμίτ τῆς Χρουπίστης, λαβὼν ἰδιαίτερος ἕκαστον τῶν προκρίτων ἄνευ ἀνακρίσεως, τὸν μὲν δήμαρχον ἐρράπισε, τὸν δὲ σύμβουλον ἐγρονθοκόπησε καὶ κρατήσας τὸ ἑσπέρας ἐν τῇ

φυλακῆ, ἐξαπέστειλε τὴν ἐπομένην τούτους εἰς Κα-
στοριαν.

Ἐν Ἐρζεροῦμ εἰς τὸ χωρίον Χούλεγκ ἐπὶ γαιῶν
ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς χριστιανοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἄρ-
μενίους ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε νὰ ἐγκατασταθῶσι
μωαμεθανοὶ μετανάσται ἐκ Ρωσσίας ἐκ τῆς φυλῆς
Τερεκεμέ, χαρακτηρίζουσα τὰς γαίας ὡς μαχλούλια,
καίτοι οἱ χριστιανοὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι καὶ νὰ τὰς
ἀγοράσωσιν ἐκ νέου. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐγκαταστά-
σεως, ἐκτὸς τῶν ἀρπαγῶν, οἱ χριστιανοὶ ὑποφέρου-
σι τὰ πάνδεινα σὺν ἄλλοις δερόμενοι καὶ δολοφονού-
μενοι, καὶ ταῦτα πρὸς ἐξαναγκασμὸν εἰς ἐκπατρισμὸν
καὶ ἐγκατάλειψιν καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν των. Τὸ ἔρ-
γον τοῦτο ἐξακολουθοῦσιν οἱ Τερεκεμέ οὐδὲ μὴ ὑπὸ
τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἐνοχλούμενοι.

Κατὰ 7]βριον 1910 ὁ ἐκ Μαυρόβου Τζεμηλ
συλλαβὼν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἔγγαμον γυναῖκα ἠτίμασεν
αὐτήν.

Κατὰ μάρτιον 1911 ὁ μουνδύρης Τεστὲκ μετα-
βὰς μετὰ χωροφυλάκων εἰς τὸ χωρίον Ἀλαντζικ τῆς
ὑποδιοικήσεως Ἐρ-μπαα τοῦ νομοῦ Σεβαστείας, συνέ-
λαβε τὴν Τσακίραν Ἐλευθερίου, ἣν δέσας χεῖρας καὶ
πόδας ἔρριψεν εἰς προσωρινὴν φυλακὴν, ὅπου ἐπὶ 6
ἡμέρας ἐξηκολούθουν διὰ τῆς βίας ἀσελγούντες ἐπ'
αὐτῆς. Τὴν αὐτὴν ὑπέστησαν τύχην ἡ Σοφία Β. Βαϊ
ράμογλου, ἡ Φωτεινὴ Λαζάρου Βαϊράμογλου καὶ ἡ
Ἀναστασία Χρύσου, αἵτινες φοβούμεναι τὴν θηριω-
δίαν τοῦ μουνδύρου εἶχον καταφύγει εἰς τὰ ὄρη ἢ εἰς

πλησιόχωρα χωρία. Ὅμοιαι ἀπειλαὶ ἀπηυθύνθησαν καὶ πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ μουχτάρη Ἀναστασίαν, ἣτις μόλις κατώρθωσε νὰ σωθῆ.

Ἐν Δυρραχίῳ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου τῶν μαθητριῶν ἐκ τοῦ ἑλλην. παρθεναγωγείου, τουρκόπαιδες ἐπετέθησαν μετὰ μαχαίρων κατ' αὐτῶν, αἰσχρολογοῦντες λόγοις καὶ ἔργοις, αἵτινες ἐσώθησαν τῇ ἐπεμβάσει τῶν διαβατῶν.

Κατὰ 10]βριον τοῦρκοι στρατιῶται ἐν 40 Ἐκκλησίαις συλλαβόντες τὸν δεκαπενταετῆ Εὐστάθιον Χρ. Καζάν μεταβαίνοντα εἰς τὸ χωρίον του Σκοπὸν ἐξεβίασαν ἀσελγῶς, ἀφαιρέσαντες καὶ τὸ εὐρεθὲν ἐπ' αὐτοῦ χρῆμα, διασωθέντα δὲ παρὰ τῶν κατὰ συγκυρίαν διερχομένων διαβατῶν.

Κατὰ τὸν 8]βριον 1910 ἐν Βελκαμένη ὁ ἱερεὺς καὶ ἀρχιερατ. ἐπίτροπος Παπᾶ Δημήτριος, καὶ τοὶ ἐγκαίρως παρουσίασε τὰ ὄπλα τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀποουσιαζόντων υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐδέρετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν μέχρι λιποθυμίας ἀπὸ τῆς 8—12 ὥρας. Ἐπίσης ὁ ἐν Στρεμπένω 60ετῆς Παπᾶ Παναγιώτης ἐδάρη ἀνηλεῶς, τὸν δὲ ἱερέα Στρεμπένου Δημήτριον ζητήσαντα νὰ μεταβῆ εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὁ ἀξιωματικὸς ἐρράπισεν ἐπανειλημμένως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον ἐν Ὀσλιάνῃ τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν ὁ μουχτάρης Γεώργ. Γάντζιος προσκληθεὶς εἰς Πόδος ὑπὸ τοῦ ἑκατοντάρχου Μεχμέτ ἐφέντη, ἀφοῦ ἐδάρη ἀνηλεῶς εἰς τοὺς πόδας, ὑπεχρεώ-

θη νὰ ἴσταται ὄρθιος ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μόνοῦ ποδὸς ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, ἐδέρετο δὲ ὁσάκις ἀποκάμνων κατεβίβαζε καὶ τὸν ἕτερον πόδα. Παρὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ρινὸς ἐκ τῶν γροινθοκοπημάτων αἰμορραγίαν καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ σώματος καὶ τῶν ποδῶν πόνους, διέταξαν αὐτὸν νὰ γονυπετήσῃ καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τῶν κνημῶν αὐτοῦ ράβδον, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὁποίας ἐκαθέσθη ἀνὰ εἰς στρατιώτης καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἕτερος ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας, μεθ' ὃ ὀδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον σχεδὸν ἡμιθανῆ. Τὰ αὐτὰ ἠπειλήσεν ὁ αὐτὸς ἐκατόνταρχος καὶ κατὰ τῶν δύο ἀζάδων καὶ κατὰ τοῦ 74ετοῦς ἱερέως τοῦ χωρίου, ὃν μάλιστα διέταξε νὰ γυμνωθῆ καὶ κατακλιθῆ διὰ τὰ αὐτὰ βασανιστήρια, ἀλλὰ δὲν προέβη περαιτέρω ἀρκεσθεῖς μόνον εἰς μερικὰ λακτίσματα.

Ἐν Τόγορτσι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ πρῶην ἀρχιληστής Δημ. Δούμου λαβὼν ἀπεριόριστον ἔξοσίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν συμμοριῶν ἐπιτροπῆς, συλλαμβάνει καὶ δέρει ἀπανθρωπότατα τὸν ἐκ τῶν προκρίτων Στόϊκον Λίτσκου· πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ ξυλοκόπημα αὐτοῦ φθίνει εἰς τὸ χωρίον ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ, ὅστις συλλαμβάνει καὶ ἀπάγει ἑτέρους πέντε ἐκ τῶν προκρίτων, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀνήλικον υἱὸν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, τὴν δ' ἐπιούσαν ἕτερος ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ μεταβὰς, ὑπέβαλε πάντας σχεδὸν τοὺς χωρικοὺς εἰς ἀνηκούστους κακώσεις καὶ δαρμούς, μηδὲ τοῦ 70ετοῦς ἱερέως Μποζίνου ἐξαιρουμένου.

Τῆ 29 8]βρίου 1910 ὁ μουτεσαρίφης Σερρῶν

μεταβὰς εἰς Βαρακλῆ Δζουμαγλᾶ προσεκάλεσε τὸν μουχτάρην Δημήτρ. Δζεμαϊταν, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε νὰ παραδώσῃ αὐτῷ 300 ὄπλα· ἐπὶ τῇ δηλώσει δὲ τοῦ μουχτάρη ὅτι ταῦτα πρὸ 4 μηνῶν συνέλεξεν ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐπιτροπῇ, ἔρριψεν αὐτὸν χαμαὶ καὶ ἔδειρεν ἀνηλεῶς, πρῶτον μὲν αὐτὸς ὁ μουτσαρίφης καὶ κατόπιν ἄλλοι.

Κατὰ 9]βριον 1910 οἱ ἀμνηστευθέντες κάτοικοι Μπεράνης διὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1909 ἤρξαντο καὶ πάλιν συλλαμβανόμειοι καὶ φυλακιζόμενοι, ὡς ὁ διδάσκαλος Θωμᾶς Ἰωσήμοβιτς, Μάξιμος Βούγροβιτς καὶ Θωμᾶς Δοσλιάκ.

Κατὰ 10]βριον 1910 ὁ ἱερεὺς Θεόδωρος ἐν Ἰμμισῷ μεταβαίνων παρὰ τινι οἰκογενείᾳ, πρὸς ἐκπλήρωσιν θρησκευτικοῦ καθήκοντος, αἴφνης εὐρέθη πρὸ δύο ἀστυνόμων, ζητούντων νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, τούτου δὲ ἀρνηθέντος καὶ ζητήσαντος νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Μητρόπολις, 10 στρατιῶται ἐκεῖ που εὕρισκόμενοι, ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἀκτηρίδων τῶν ὄπλων κτυπῶντες, ἔσυραν αὐτὸν εἰς τὸ διοικητήριον, ὅπου μηδεμιᾶς εὐρεθείσης ἐνοχῆς, ἀπελύθη ἀκούσας τὸ σύνηθες «γιαγνῆς ὀλδοῦ».

Ἐν Φθίνα τῆς Πρεβέζης ἐδάρη ἀνηλεῶς ὑπὸ στρατιωτῶν ὁ μουχτάρης διότι δὲν ἐγνώριζε ποῦ ἐκρύπτετο ὁ ληστής Νικόλαος Δήμα.

Ἐν Νεγάδαις ὁ Δαοὺτ τσαούσης κατὰ 7]βριον 1910 ἀφοῦ ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὸν Γ. Μπέκαν, διότι ἤρνηθη νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ ὄπλον αὐτοῦ, μετέφερεν αὐτὸν εἰς Πρέβεζαν, ὁπόθεν μετὰ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς φυλάκισιν ἀπελύθη.

Ὁ αὐτὸς Δαοῦτ τὴν 17 Ἰανουαρίου τὸν ποιμένα τῆς μονῆς τοῦ Λεκατσᾶ Ἀριστείδην Καμπέρην, μὴ θελήσαντα νὰ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα τῆς μονῆς καὶ ἀκολουθήσῃ αὐτῷ ἔδειρεν ἀνηλεῶς εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ περιπατῇ. Μεθ' ὃ ζητήσας παρ' αὐτοῦ ὅπως δηλώσῃ τὸ κρυσφύγετον τοῦ ληστοῦ Πλιζάκα, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ἐδάρη καὶ πάλιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἐδέησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ μείνῃ κλινήρης.

Ἐν Λούρω ὁ σούπασης Μερτζᾶν ἀγᾶς ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὰς γυναῖκας τῶν χωρικῶν, διότι ἠθέλησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς αὐθαίρετον ἀρπαγὴν ἀγροῦ ἀπὸ τοῦ καλλιεργήσαντος αὐτὸν χωρικοῦ καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ.

Ἐν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς Πρεβεζῆς τὴν 17 Ἰανουαρίου 1911 δύο τῶν φυλακισμένων, διότι ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους, ἐδάρησαν διὰ πασσάλου ὑπὸ τοῦ στρατιώτου Ταρέλη, τοῦ γραμματέως τῶν φυλακῶν Ὁμέρ καὶ τοῦ Βλάστρος ὄνπαση εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ κατάστασις τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐμπνέει ἀνησυχίας.

Κατὰ ἀπρίλιον 1911 οἱ μετανάσται 11 τουρκικῶν χωρίων τῆς ὑποδιοικήσεως Μαλγάρων καταρτίσαντες 900 ἀμάξας μετέβησαν ἐφωδιασμένοι διὰ πελέκεων εἰς τὸ δάσος τοῦ χωρίου Καρατζᾶ Χαλλήλ, κατ' ἐντολήν, ὡς ἔλεγον, τοῦ ἑκατοντάρχου Μαλγάρων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χωρικοὶ, ὡς εἶνε ἐπόμενον, ἀντέστησαν κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν, ἐπέπεσαν οὗτοι κατ' αὐτῶν πληγώσαντες τέσσαρας ἀνδρας καὶ μίαν γυναῖκα,

οἷτινες μετεφέρθησαν μὲν εἰς Μάλγαρα πρὸς ἰατρικὴν περίθαλψιν, ἔμειναν ὁμως ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἐπὶ 24 ὥρας, χωρὶς νὰ πλησιάσῃ αὐτοὺς οὐδεὶς, κατ' ἐντολὴν τοῦ καϊμακάμη. Τὴν ἐπιούσαν ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιδρομέων ὁ Χρῆστος Ἀρχοντῆ.

Οἱ τούρκοι κάτοικοι τοῦ Σαραγλῆ, ἀρπάσαντες παρανόμως γαίας τῶν χριστιανῶν Καβατζικίου, εἰς πᾶσαν διαμαρτυρίαν αὐτῶν ἀπαντῶσι δι' ὑβρεων καὶ ξυλοκοπημάτων ὅτε δὲ τελευταῖον ἠθέλησάν τινες νὰ ἀντιστῶσι, συνελήφθησαν δώδεκα ἐξ αὐτῶν καὶ κρατοῦνται ἀδίκως ὅλως εἰς τὰς φυλακάς.

Κατὰ μαῖον 1911 ὁ τῶν νομῶν Μοναστηρίου λυμαινόμενος Γιουνούς διεβίβασεν εἰς τοὺς χριστιανοὺς Γρεσνίτης ἐπιστολὴν, διατάσσουσαν αὐτοὺς ὀνομαστὶ νὰ καταβάλωσι ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ δι' ἕκαστον ποσὸν, ἀνερχόμενον ἐν συνόλῳ εἰς λίρας 529.

Ἐπίσης συμμορία ἐνεδρεύσασα ἐγύμνωσε τὸν ἱερέα τοῦ Προγκίου τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως Νικόλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Π. Γ. Πουραβέλη καὶ Ἠλίαν ράπτην ἀφαιρέσασα καὶ αὐτὸ τὸ ράσον καὶ τὸ καλυμμαύχιον τοῦ ἱερέως, ἀποδίδεται δὲ τὸ πρᾶγμα ἐπιτοπίως εἰς τοὺς λεγομένους ἀγροφύλακας, οἷτινες κατήντησαν μᾶστιγες τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Τῇ 25 μαΐου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη καὶ τοῦ ἐκατοντάρχου Ζηλιαχώβης ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀλιστράτης Γ. Στουῦμένος καὶ ὠδηγήθη εἰς Ζηλιάχοβαν πεζῇ, δερόμενος καθ' ὁδὸν καὶ διότι δὲν ὤ-

μολόγει ποῦ κρύπτονται αἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαί, τὰς ὁποίας δῆθεν αὐτὸς ἔκρυπτε, καὶ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ ἔνεκα τῆς ἀσθενοῦς αὐτοῦ κράσεως· οὕτω δὲ ἐξηντλημένον ἐκ τῶν βασάνων καὶ τῶν δαρμῶν ἀπέστειλαν εἰς Σέρρας.

Οἱ μouxτάριδες, ἀζάδες καὶ πολλοὶ τῶν προκρίτων τῶν χωρίων Κοκκινοπλοῦ, ἀγ. Δημητρίου, Σέλους καὶ Δουχλίστης τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, πολλάκις ἐξυλοκοπήθησαν ἀνηλεῶς πρὸς παραδόσιν τῶν ληστῶν τῶν ἀπαγαγόντων τὸν γερμανὸν καθηγητὴν Ρίχτερ. Ἐξυλοκοπήθη ὡσαύτως ὁ γέρον ἱερεὺς τοῦ χωρίου Σέλους, ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων. Ἐκτὸς τούτων ὁ μουλαζίμης τῆς χωροφυλακῆς συνάθροισας πεντηκοντάδα γυναικῶν ἐκ Κοκκινοπλοῦ, ἠπείλησεν αὐτὰς καὶ ἐφυλάκισεν ἐν τῇ σχολῇ, ἥτις, ὡς καὶ ἡ τοῦ χωρίου Σέλους μετεβλήθησαν εἰς φυλακὰς γυναικῶν, διακόψασαι ἀναγκαστικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἀπαιτεῖ προσέτι ὁ μουλαζίμης τὴν παραδόσιν ὄπλων κεκρυμμένων δῆθεν, ἅτινα μὴ ἔχοντες νὰ παραδώσωσιν οἱ χωρικοὶ, ὑφίστανται συνεχὴ τὰ ξυλοκοπήματα τῶν ἀπαιτούντων. Πολλοὶ τούτων ἤρξαντο καταλείποντες καὶ οἰκίας καὶ περιουσίας κατερχόμενοι εἰς Ἐλασσῶνα. Ἐν τῷ Ἀγίῳ Δημητρίῳ ἐκ τῶν ξυλοκοπηθέντων ἀπέθανεν εἰς χωρικὸς καὶ ἕτερος ἐπίσης εἰς τὸ Κοκκινοπλοῦ, παρεφρόνησε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κόρη, διότι ἐνώπιόν της ἐδέρετο καὶ ἐβασανίζετο ὁ ἀδελφός της.

Ἐν Ἐγρὶ δερὲ τῆς ἐπαρχίας Δράμας συνελήφθησαν καὶ μέχρις ἀναισθησίας ἐδάρησαν κατὰ τὴν

23 καὶ 24 μαΐου ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη Ζιλαχόβης καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς οἱ χωρικοὶ Ἰωάννης Γεωργίου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίνου, Ἀθασίος Δημητρίου Ζακχαῖος καὶ Μαρῖνος Δαυίδ, οἵτινες καὶ ἀπήχθησαν δέσμιοι εἰς Ζιλιάχοβαν. Ἐκεῖ δι' ἀνηκούστων βασανιστηρίων καὶ δὴ καὶ ἐμπήξεως αἰχμηρῶν ξυλαρίων εἰς τοὺς ὄνυχας ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀρχῶν λεγόμενα, τὴν συνάντησιν δηλονότι αὐτῶν μετὰ τῆς ἀνυπάρκτου ἐκεῖ ληστρικῆς συμμορίας Δούκα καὶ τὴν δῆθεν ἀπόκρυψιν αὐτῆς παρὰ τῶν προκριωτέρων Κωνσταντίνου Βοζίκη, Γεωργίου Κομβόκη καὶ Γεωργίου Ἀστερίου.

Τῇ 9 δεκεμβρίου 1910 συλληφθέντες, ὅπως ἀναίτιως, οἱ ἐκ Λουγγούσης τῆς Γευγελῆς Ρογκότης καὶ Καβαλιζίκης, ἀπήχθησαν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατὰ φεβρουάριον 1911 εἰς Ἑρνίκιοι τῶν Σερδῶν ἐτραυματίσθη ὁ Μήτας Πένα ἐκ Ράμνης, παντοπώλης.

Κατὰ μάρτιον οἱ δημογέροντες τοῦ χωρίου Τυρνόβου ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου, μεταβάντες εἰς τὸν γεν. διοικητὴν ἵνα ὑποβάλωσι παράπονα κατὰ τοῦ ἐξυβρίσαντος αὐτοὺς χωροφύλακος Χασὰν ἐφένδη, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν συνελήφθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατ' ἰούνιον εἰς τὸ χωρίον Γκραδέντσα τοῦ νομοῦ Μοιαστηρίου χωροφύλακες ὑπ' ἀξιοματικὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς 10 χωρικοὺς ἐπὶ τῇ προφάσει ζητή-

σεως συμμοριῶν. Τὰ αὐτὰ ἐπανελήφθησαν καὶ εἰς τὸ χωρίον Ὀψίρηννα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν συμμοριῶν Γιουνούς καὶ Σαδρεδὶν περὶ τὸ Περιστέριον καὶ Φλώρινα, ἐνεφανίσθησαν τοιαῦται καὶ περὶ τὸ Μορίχοβον, Μάκωβον, Σούχω δολ, Μπούκωβον καὶ Μπάτσι, ἐνσπείρουσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς χριστιανοὺς διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ ποικίλων διαδόσεων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀηδονοχωρίῳ τῶν Σερρῶν συνέλαβον χωροφύλακες τοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Γεώργιον Μερτζάνην, Πολυχρόνιον Βασιλείου καὶ Ἰωάννην Παναγιώτου, ἐπὶ τῇ ψευδεῖ κατηγορίᾳ ὅτι ἐξηφάνισαν τουρκαλβανὸν φονεά· ἔσυραν αὐτοὺς δεσμίους ὡς κύνας καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐξυλοκόπησαν καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν ἀκτηρίδων τῶν ὄπλων τοὺς ἀπέλυσαν.

(16 ἰουνίου). Ὁ Κωνσταντῖνος Σταύρου μουκτάρης τοῦ χωρίου Πόργα τῶν Σερρῶν καὶ οἱ Γεώργιος Ἀλεξίου καὶ Ἄξιος Ἀθανασίου, ἀζάδες, καὶ ὁ Γεώργιος Γκαλέκης, τσαούσης τοῦ αὐτοῦ χωρίου, κατεδικάσθησαν εἰς 20ήμερον φυλάκισιν (παυθέντες τῶν θέσεών των) διότι ἡρνήθησαν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν συλλογὴν παραινόμενων ἐράνων ὑπὲρ μυστικοῦ σκοποῦ.

Ἐν Νεγκοβάνη τοῦ Μοναστηρίου τὴν 30ὴν μαΐου ἐπυροβολήθη τετράκις ὑπὸ συμμορίας ὁ Μῆτης Γάκης.

(12 ἰουνίου). Ὁ μουκτάρης Ἐγρὶ δερὲ ἀνηλεῶς ἐδάρη ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἐν Ζηλιαχώβη. Ἐνεκα δὲ τῶν παραπόνων, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν μουτσαρίφην τῇ συστάσει τοῦ μη-

τροπολίτου, οὗτος μὲν τὸν ἀπέμπεψεν, κατὰ τὴν ἐπι-
στροφὴν του δὲ εἰς Ἐγρὶ δερὲ ἐδάρη ὑπὸ τοῦ χιλιάρ-
χου μέχρις ἀναισθησίας, λέγοντος «τώρα πήγενε εἰς
τὸν δεσπότην σου νὰ μὲ καταγγείλῃς καὶ πάλιν».

Κατὰ 8]βριον 1910 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούρκων ὁ
Παναγιώτης ἐκ Καστορίας καὶ ὁ Μιχαὴλ ἐκ Χρουπί-
στης, ἐξηφανίσθη δὲ ἐξ αὐτοῦ τοῦ διοικητηρίου Κω-
νομπλάτης, ὅπου προσεκλήθη, ὁ διδάσκαλος Ποσδιβί-
στης Ἀθανάσιος Ἡλία.

Κατὰ 9]βριον 1910 ἐφονεύθη ὑπὸ ἀγνώστων ἐν-
τὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας αὐτοῦ ὁ ἐν Μπεκζάρτσκε
Ἀγγέλκος Διάκετς, φόβοι δὲ ἐκφράζονται ὅτι θὰ ἐπα-
κολουθήσωσι καὶ ἄλλοι φόνοι, καθόσοι, ἐνῶ ἡ Κυ-
βέρνησις ἀφώπλισε τοὺς χριστιανοὺς, ἐξ ἄλλου ἐξο-
πλίζει τοὺς μουσουλμάνους διανείμασα εἰς αὐτοὺς
ὄπλα, ὧν κατάλογον συνέταξεν ἡ διοίκησις· χωρὶς δὲ
νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἐζήτησε νὰ
σφραγίσωσιν αὐτὸν τὰ μέλη αὐτοῦ, ἅτινα ἠρνήθη-
σαν, ὡς ἦτον ἐπόμενον.

Κατὰ 10]βριον 1910 ἐν Τσαρσαμπᾶ τῆς ἐπαρ-
χίας Ἀμασειάς οἱ υἱοὶ τοῦ Χατζᾶ Ἀλλῆ ζαδὲ Χατζῆ
βεῆς καὶ Ἀρίφ μετά τινων ἄλλων παρασύραντες δι-
ἀπάτης ἐξω τοῦ χωρίου τὸν 19ετῆ Γεώργιον Κων)νί-
δην, ἀφοῦ ἐξεβίασαν ἀσελγῶς, ἔπνιξαν αὐτόν.

Ταῦτοχρόνως περίπου ἐν Βάλζα τῆς ἐπαρχίας
Κυζίκου χωροφύλαξ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς ἐπυροβό-
λησε διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ὄπλου τὸν ἐν τῷ καφεναίῳ

καθήμενον νέον Γεώργιον Κολαβούζογλου και ἐφόνευσε αὐτόν.

Κατὰ μάρτιον τοῦ 1911 ληστής τῆς συμμορίας Ρέτζου Ριζᾶ ἐφόνευσε τὸν πατέρα και τὴν μητέρα κόρης, ἣν αὐτὸς ἐζητεῖ νὰ ἀπαγάγῃ, διότι ἐμνήστευσαν αὐτὴν μετ' ἄλλου.

Τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐφονεύθη ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Χουμόντος τῆς ἐπαρχίας Σερρών Γρηγόριος Γουγουλάτος ὑπ' ἀγιώστων, ἐπυροβολήθη δὲ κατ' ἐπανάληψιν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, ὁ Γεώργιος Κεχαγιᾶς, οὗ ἐφονεύθη ὁ ἵππος.

Ἐπίσης ἐν Φλωρίνῃ, σὺν ταῖς δολοφονίαις χριστιανῶν ἄλλων ἐθνοτήτων, ἀπετολμήθησαν τοιαῦται και καθ' ἡμετέρων. Τοιοῦτοι δὲ φόνοι και ἀποπειραι φόνων ὑπ' ἀγνώστων ἐγένοντο εἰς πολλὰς πόλεις και κωμοπόλεις και τὴν ὑπαιθρον χώραν ἐν Μακεδονίᾳ και Θράκῃ κατὰ προὔχόντων ἰδία, ἐνεκα τῶν ὁποίων και τῶν διαδιδομένων περὶ προγραφῶν ὑπὸ μυστικῶν κομιτάτων, πολλοὶ ἐγκαταλείπουσι τὰς οἰκογενείας, ἐργασίας και τὴν πατρίδα αὐτῶν, και ἀναχωροῦσιν.

Τῇ 2 μαΐου 1911 εὐρέθη νεκρὸς διὰ στραγαλισμοῦ ἔξω τῆς κωμοπόλεως Τυράννων τῆς ἐπαρχίας Δυρραχίου ὁ ἐνδεκαετής Χαράλαμπος Κ. Διάσκου, διότι δῆθεν ἔκοψε καρποὺς ἐκ τοῦ κήπου ἐνὸς τεκκέ.

Τῇ 6 μαΐου 1911 ἐν Πρεβέζῃ οἱ ἀστυνομικοὶ Πεκίρ και Λουτφῆ μετὰ τοῦ χωροφύλακος Διάτου εἰσελθόντες εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Γ. Μπέκα, ἀφοῦ ἐξύβρισαν και χριστιανοὺς και χριστιανικὴν θρησκείαν

ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ Σπύρου Σπόνια. Τοῦτον δ' ἀμυθέντα διὰ μαχαίρας ἀπήγαγον δέροντες ἀνηλεῶς εἰς τὰς φυλακὰς, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ δαρμοῦ καὶ τῶν πληγῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας.

Κατὰ μάρτιον μεταξὺ Χουμόνδος καὶ Ὅσμὰν Καμήλα τῆς ἐπαρχίας Σερρῶν ἐφονεύθη ὑπὸ τούρκων ὁ Γρηγόριος Γκογκαλάκης διὰ πελέκεως.

Κατὰ μάρτιον συμμορία τουρκικὴ, ἐνεδρεύουσα παρὰ τὸ χωρίον Καβαλλάρι τῆς Χαλκιδικῆς, ἐφόνευσεν τοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Λαϊνῶν Ἀθανάσιον Ἰωάννου καὶ Δημήτριον Γκίτσον, μεταβαίνοντας εἰς τὴν λίμνην ἀγ. Βασιλείου πρὸς ἀλιεῖαν.

Κατὰ ἀπρίλιον ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ πρὸ τοῦ καταστήματός του ἐφονεύθη ὑπὸ ἐπιλοχίου ἐν Φλωρίνῃ ὁ Λάζαρος Τσίμας ἐκ Ποσιδερίου.

Κατὰ μάϊον τουρκικὴ συμμορία ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Μολὰν ἐφόνευσεν παρὰ τὸ χωρίον Τρίμεγκα τὸν Πασχάλην Ἀζέρην, δις δὲ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Καλλιαγκούλα.

Μετὰ τὴν ἄνω ἔκθεσιν ἐγνώσθη ὅτι ἐν Γαλατίστῃ τῆς Χαλκιδικῆς τῇ 20 ἰουνίου στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα μεταβὰν νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεύνας, συνεπείᾳ ψευδοῦς καταγγελίας ὅτι ἐνοσηλεύετο ληστής Μῆτσος ὀνόματι, συνέλαβε καὶ ἔδειρεν ἀνηλεῶς ἕξ πολίτας ὧν δύο ἰατροί. Ἐκ τούτων οἱ Ἀθανάσιος Φεράτης καὶ Μπόλκας πνέουσι τὰ λοισθία.

Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν, περὶ ὧν ἐκθέσεις καθ' ἐκάστην ἀποστέλλονται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπεκτει-

νόμενα οὐχὶ μόνον ἐπὶ ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ χωρίων καὶ ἐπαρχιῶν ὀλοκλήρων ἀνὰ πάντας σχεδὸν τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους.

Ἐπομιμνήσκειται ἐπίσης, ὅτι κρούσματα τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἐφαρμοζομένου εἰς ξένους ὑπηκόους ἀναφαίνονται ἤδη καὶ καθ' ὀλοκλήρων χωρίων. Ἀλλαχοῦ δὲ χωρία χριστιανικὰ ἀποκλείονται ὑπὸ συμμοριῶν, συμμετεχόντων καὶ τῶν περίξ μουσουλμανικῶν χωρίων, μέχρι βαθμοῦ τακτικῆς πολιορκίας, πρὸς πλήρη ἐξόντωσιν. Οὕτω ἐν Πλησιβίτση τῆς Ἡπείρου ὁ ἐκ τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Κόσκακ Μουχαρέμ Ρεσήτ, ἀφοῦ ἐφόνευσεν 8 ὑπὸ τὰς τραγικωτέρας τῶν συνθηκῶν καὶ ἐτραυμάτισε 3, ἐφήρμοσεν ἐμπορικὸν κατὰ τοῦ χωρίου ἀποκλεισμόν, ἐπολιόρηκε δὲ τοῦτο οὕτω στενῶς, ὥστε εἰς οὐδένα ἐπιτρέπει νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἐργασίαν καὶ εἰς οὐδένα ἐκ τῶν κατοίκων τῶν περίξ μουσουλμανικῶν χωρίων ἐπιτρέπει νὰ φέρωσιν ἔξωθεν ἔμπορεύματα πρὸς πώλησιν καὶ δὴ καὶ ἄλευρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023256

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ